

tanke vilde være bedre end det nuværende System med Maksimalpriser, og man fortsætter saa: „Nogen nærmere Udformning af Madsen-Mygdals Forslag finder vi ingen Anledning til at fremkomme med, idet det maa blive Regeringens og Rigsdagens Sag at afgøre, hvorvidt og paa hvilken Maade den i Forslaget indeholdte Grundtanke bør komme til Anvendelse“. I den overordentlige Kommission har det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) sluttet sig til disse Udtalelser. Jeg har nu forelagt det Madsen-Mygdal'ske Forslag i Bemærkningerne til dette Lovforslag, for at Rigsdagen kunde gøre sig bekendt med, hvad det er for et Forslag, de ærede Medlemmer har udtalt sig om i Landbrugsraadet. Men ingen af de to ærede Medlemmer har blot rørt en Finger til Gunst for Forslaget. Her er akkurat det samme Tilfældet. Saa længe det Madsen-Mygdal'ske Forslag kunde benyttes til Agitation mod Regeringens Politik, ytrede man Sympati for det overalt i Landet, paa Talerstole, i Blade, men i samme Øjeblik man kommer ind for Ansvaret, her, hvor Afgørelsen skal træffes, forlader man det paa samme Maade, som man har forladt det ærede Medlem for Horsens Landkreds.

Jeg skal derefter fremsætte nogle Bemærkninger overfor det ærede Medlem fra Veringe i Anledning af hans Udtalelser om Skatterne. Det ærede Medlem sagde i al Almindelighed, at jeg ikke havde indvendt noget mod Formen i hans Ændringsforslag og regnede sig dette til gode. Nu, jeg har aldeles ikke fundet det nødvendigt at komme ind paa Detailler i disse Ændringer, og jeg har i Udvalget sagt, at hvis man syntes bedre om Opstillingen i dette Ændringsforslag, skulde jeg paa ingen Maade modsætte mig det; det kom an paa, hvilket Indhold man fyldte i Formen. Men det ærede Medlem maa ikke deraf slutte, at jeg uden videre kan tiltræde alle de af ham foreslaaede Ændringer. Saa fremt der skal være Mulighed for at gennemføre nogle af dem, maa jeg forbeholde mig at fremsætte mine Bemærkninger. Det ærede Medlem har altsaa nu meddelt, hvad hans Tanke er med den Paragraf, som handler om den kommunale Beskatningsmyndighed. Det ærede Medlem siger, at der skal tages den samme procentvise Forhøjelse af alle Skatter, og har ved et Eksempel tydelig belyst, hvad Hensigten er. Jeg tror, det vil være nødvendigt, hvis Forslaget skal gaa ud i Verden, at dette ikke blot belyses ved Eksempler her,

men ogsaa staar i Lovforslaget, hvad jeg ikke kan erkende, det gør. Det er imidlertid interessant at erfare, at det altsaa er det ærede Medlems og hans Partis Mening, at man skal paabyde disse Tillægsskatter paalagt ganske mekanisk, ganske uanset, om Kommunen vilde finde en anden Form for Skattepaalæg retfærdigere. Det ærede Medlem vilde ganske vist for de personlige Skatters Vedkommende gøre en Undtagelse, her kan man fritage de mindre Skatteydere; men for Ejendoms-skatternes Vedkommende vil han gennemtvinge en ren mekanisk Behandling, selv om man i Kommunen nok saa meget maatte mene, at Grundlaget ingenlunde er hensigtsmæssigt. Det ærede Medlem forstod, at det ikke var heldigt at paabyde en mekanisk Forhøjelse af Areal-skatten her i København, der er en saa ejendommelig og uheldig Skatteform; men det ærede Medlem sagde: Da det er en Skat, som vi tager bagud, er der jo ingen Fare for, at den skal forvandles til en Huslejeskat; hvis vi derimod tog den forud, vilde Husejerne maaske komme og kræve større Husleje. Jeg tror oprigtigt talt, at det er ganske det samme, enten man tager Skatten forud eller bagud. Hvis man er i Stand til at foretage en Genopkrævning af Skatten igennem Huslejen, gør man det selvfølgelig. Derfor tror jeg, at hele denne mekaniske Fremgangsmaade er uheldig, og at den, sammenstillet med den frie Myndighed, som jeg foreslaar at give Kommunerne, vil falde fuldkommen igennem overfor Kommunerne. Og i Virkeligheden har det ærede Medlem ved at forstaa, at det ikke kunde gaa an at hævde en mekanisk Behandling af de personlige Kommuneskatter, og ved at erkende, at Kommunerne overfor de personlige Kommuneskatter skulde stilles ganske frit, indrømmet Grundsynet i min Betragtning: at ved disse Bestemmelser om Tillægsskatterne vil det være nødvendigt at stille Kommunerne frit.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst nogle Betragtninger over Spørgsmaalet om at lade Foranstaltningerne komme alle til gode og udtalte, at han ikke syntes om, at man i en vestjydsk Kommune skulde være med til at betale for en lokal Foranstaltning paa Lolland-Falster, som kom alle dér til gode. Men det maa jo være de vestjydske Skatteydere ganske ligegyldigt, paa hvilken Maade Statstilskuddet anvendes. I mit Forslag er Statstilskuddet begrænset til 3 Kr. pr. Indbygger, og